

Kunstige gebouwen.

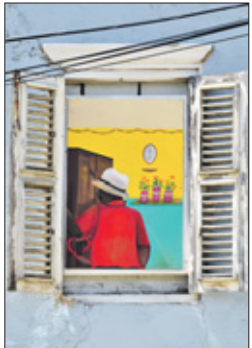

Het prachtige, leegstaande pand.

Zondagochtend in Otrobanda

Kunst op het gebouw.

Doordeweeks in de auto raas je met snelheid overal langs, op weg ergens naartoe. Vanuit je ooghoeken zie je bijzonderheden aan je voorbijgaan, waar je op dat moment geen tijd voor hebt. Het verkeer eist namelijk al je aandacht en je hebt geen kans om rond te kijken. Maar je neemt je voor er een keer weer naartoe te gaan en er de tijd voor te nemen om alles op je gemak te kunnen bekijken.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Nu op de zondagmorgen te voet een deel van de rjroute doen, geeft een totaal ander beeld en er valt veel meer te zien dan slechts de details die je al rijdend aan je voorbij zag flitsen. De hele route te voet zit vol verrassende momenten.

Ik parkeer bij het Martinus College en loop de snelweg over naar de Hoogstraat, waar op dat kruispunt diverse gebouwen te koop aangeboden staan. Enigszins vervallen en al jaren leegstaand, probeert

men nu de aandacht voor de gebouwen te trekken door middel van een likje verf en prachtige kunst. Daar kan niemand zomaar aan voorbijgaan, en in de hoop dat het de potentiële toekomstige koper ook opvalt.

Ik ga verder de snelweg op, over het viaduct van de brug, dat over de Breedestraat in Otrobanda loopt en ga gericht op mijn doel af, naar de plek vanwaar ik een gebouw dat er al een poos verlaten bij staat, vanaf de hoogte kan fotograferen. Ik heb het al eerder gefo-

tografeerd, maar dit gebouw vraagt er gewoon om vaker gefotografeerd te worden. Ik haal m'n hart op.

Ik steek de straat over, telkens het verkeer vanuit beide kanten in de gaten houdend, want zondagmorgen of niet, de auto's razen voorbij.

Aan de overkant sta ik pal tegen de gevels van de oude gebouwen aan te kijken, door dat ik op het viaduct hoger sta dan de plek waar ze op gebouwd zijn. Prachtige gevels, die je doorgaans vanaf de begane grond niet zo mooi en

duidelijk kan zien. Oude glorie in de bouwstijl van toen. Ook de schitterende kleuren van de gebouwen, afbladderend of niet, zijn een prachtig contrast in dit oude deel van Otrobanda.

Ik slenter terug langs de weg en zie een groepje mensen in de verte. Dat wekt mijn nieuwsgierigheid. Een kartonnen bordje aan de lantaarnpaal vertelt me dat daar visverkoop is. Ik loop ernaartoe en nog voordat ik iets heb kunnen zeggen, wordt mij vriendelijk gevraagd of ik een be-

Visverkoop.

kerkje vissoep lust. Nou en of... en notabene kosteloos, ongeacht of je iets koopt of niet. „Wij zijn nog de goede yu'i Kòrsou", wordt mij lachend toegefluisd. De soep smaakt naar meer. En ik mag overal foto's van maken. Men moedigt mij zelfs aan en haalt

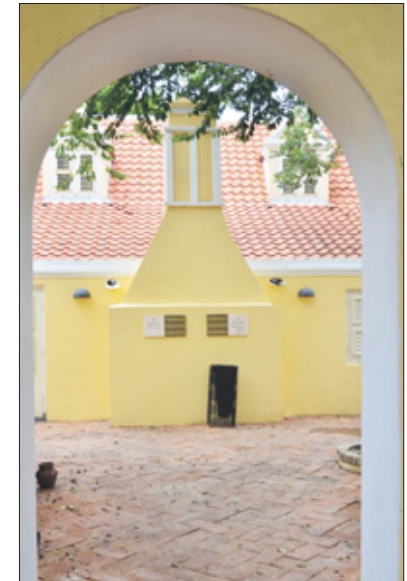
meer tevoorschijn. „Maak er maar foto's van", wordt mij gezegd, iets dat mij geen twee keer gezegd hoeft te worden. Elke zondagmorgen en vaak ook doordeweeks, al naar gelang het aanbod, wordt er op die plek verse vis te koop aangeboden (en ook het gebruikelijke bekerkje soep is er dan), die door het sportieve echtpaar dagelijks zelf vers wordt gevangen als ze met hun vissersboot de zee op gaan. Na met alle omstanders even een babbeltje te hebben gemaakt, bedank ik voor mijn bekerkje soep, waarvan ik een opperpep heb gekregen na de zweetpartij bij het lopen en fotograferen en vervolg mijn wandeling. Maar nog geen drie stappen verder word ik weer geroepen en gevraagd nog een laatste foto te maken, met de prachtige vis die ze die

morgen vers uit het water hebben gehaald, een buní (tonijn). Toch wel dorstig geworden van de heerlijke soep en van de hitte, loop ik het terrein van Kurá Hulanda binnen en neem op een van de terrasjes plaats, in de schaduw onder de grote boom en bestel een frisdrank. Het briesje en de koelte die daarmee gepaard gaan, laten mij weer op adem komen. Een kopje koffie er achteraan met een koekje en ik kan weer op pad.

In Kurá Hulanda valt er ook genoeg te fotograferen en voor je het weet is het al 1 uur 's middags, met een brandend hete zon. Genoeg voor vandaag, een andere keer zal ik mijn wandeling voortzetten en een ander deel van Otrobanda op de gevoelige plaat zetten.

Kurá Hulanda.

Gevels langs de snelweg.

